

Advokatų reklama su pasakos naratyvu

Idėjos esmė – parodyti trumpą siužetą, kuris šokinėtų tarp realaus ir pasakos setting'ų. Realiame setting'e maždaug 30-metis vyriškis, dirbantis prastai apmokamą, galbūt fizinį darbą (blue collar) vieną vakarą po darbo su draugais lošdamas bilijardą ne pačio geriausio stovio įstaigoje nusprendžia, kad jam gana – laikas ištrūkti iš rutinos ir įgyvendinti savo svajonę. Lygiagrečiai (su tais pačiais aktoriais) tas pats siužetas rodomas per pasakos prizmę – vyriškis pavaizduojamas kaip kažkokio ūkio artojas ar pan. („trečias brolis“), kuris nusprendžia mesti plūgą, griebtis kardo (asmens dokumento ir kreditinės kortelės) ir pajudėti link tikslo – švytinčios pilies horizonte, matomos pro biliardinės langą. Aplinkas galima palikti panašias ar net tas pačias, tiesiog pakeisti kostiumus, apšvietimą, biliardinę paversti viduramžių taverna, kurioje lošiamas ne bilijardas, o lenkiamos rankos, mėtomi kauliukai, vidury – ugniakuras. Tarp „realybės“ ir „pasakos“ galima naudoti intercutting, matching shots ir panašius montažo elementus, kad būtų aišku, jog čia ta pati istorija. Pradžioje labiau naudojami „realūs“ elementai, besivystant klipui juos vis labiau pakeičia pasakiški.

Iškėlęs kardą vyras puola pro duris link išsvajotos pilies. Bet pilis nuo jo smarkiai atsitraukia – patarčiau naudoti vadinamąjį „Vertigo“ efektą su kamera. Tarp protagonisto ir jo tikslo atsiranda trys kliūtys – juodai-baltas miškas, pilnas vienodai atrodančių medžių; daugybė raudonų kaspinių, užtveriančių kelią; būrys juodai apsirengusių žmonių su ilgais nagais ir šviečiančiomis, raudonomis akimis. Tikrai nebūtina naudoti jokio crane shot ar bet kokios brangios filmavimo technikos – užtenka kiekvieną kliūtį parodyti kaip atskirą kadra, sujunktą su kitais dviem per sound bridge – grėsmingus gongo dūžius.

Reverse shot į protagonistą – jis jau pavaizduotas su karžygio šarvais. Veide nerimas, bet ir pasiryžimas. Iškėlęs kardą jis puola link pirmojo iššūkio – vienodų medžių miško.

Miškas juodai baltas, šviesa ir šešėliai sukuria nejaukią atmosferą. Galima panaudoti animaciją ar netgi pieštines dekoracijas – kažką panašaus į vokiečių ekspresionizmą kaip, tarkime, filme „Cabinet of Dr. Caligari“. Prie kiekvieno medžio prikaltas pergamento lapas. Visi medžiai meta šešėlius į tą pačią pusę.

Pasakų miškas sugretinamas su tikru pasauliu – vyriškis sėdi prie stalo su komišškai didele dokumentų krūva. Visi dokumentai atrodo vienodai. Vyriškio veidu bėga prakaitas, jis vis greičiau ir greičiau perverčia dokumentus, jo akys šokinėja nuo eilutės prie eilutės (naudojami extreme close-ups). Ši kadru seką tęsiasi pasakų pasaulyje – protagonistas bėgioja nuo medžio prie medžio. Visi medžiai atrodo visiškai vienodai. Galiausiai neiškentęs karžygys pasičiumpa pirmą pasitaikiusį

dokumentą nuo vieno iš medžių ir metasi tolyn, link antro iššūkio. Panaudojant intercutting parodomas tas pats vyras realiame pasaulyje – jis pasičiumpa vieną dokumentą iš krūvos ir pakyla nuo stalo.

Antrasis iššūkis – tiesus kelias, bet blokuojamas daugybės kryžmai įtemptų raudonų kaspinių. Atrodytų, nieko sudėtingo. Karžygys užtikrintai puola pirmyn – bet užkliūva už kaspino ir parkrenta. Kaspinas – kietas kaip plienas. Realus pasaulio intarpas – vyriškis su dokumentais kažkokioj valstybinėj įstaigoj, priešais jį sėdi surūgusios išraiškos biurokratas. Protagonistas paduoda jam dokumentą. Biurokratas jį atidžiai peržiūri. Intercutting su kadru, kuriame vaizduojama, kaip karžygys užsimojęs kalaviju virš raudono kaspino. Biurokratas papurto galvą, paduoda dokumentą atgal, nuvaro protagonistą šalin. Kalavijas taukštelėjęs atšoka, sužeidžia patį karžygi; tas, netekęs pusiausvyros griūva priekin, kaspinas apsvynioja aplink jį, panaudojamas girgždančio metalo garsas.

Tolimesnė kadru seką – protagonistas vis pas kitą valstybės biurokratą. Kiekvienas iš jų atmeta vyriškio dokumentus ir siunčia kažkur toliau, pridėję po šūsnį papildomų nuo savęs. Kiekvienas naujas kaspinas vietoj to, kad būtų perkirstas, apsvynioja aplink karžygi. Karžygys parkritęs, per jį apsvijusias raudonas juostas nebegali pajudėti. Jo išsvajota pilis atrodo labai tolima. Bet kažkas ištiesia jam ranką – žmogus su baltu apsiaustu. Už jo stovi keletas tokių pačių žmonių. Jie visi vienodai apsirengę, vienodai sulaižytais plaukais – vienodai šypsosi. Jų akis slepia nepermatomi akiniai storais rėmais. Realus pasaulio atitikmuo – tokie patys žmonės, tik su baltais kostiumais, o ne apsiaustais. Vėl pasaka - pagrindinis iš baltai apsirengusių tipų padeda karžygiui atsikelti, nubraukia nuo jo kaspinus lyg niekur nieko. Baltai apsirengęs žmogus paima iš karžygio pergamentą, kurį šis pasičiupo juodai baltame miške, nepritardamas papurto galvą ir duoda jam kitą, savo. Karžygys iškelia pergamentą – priešais jį esantys raudoni kaspiniai sutrūkinėja ir nukrenta ant žemės. Realus pasaulio intarpas – protagonistas pasirašo dokumentą, kurį jam pasiūlė vyras baltu kostiumu. Shot-reverse shot tarp protagonisto (realus pasaulis) ir pergamento (pasakos pasaulis) – protagonistas mato, kad pasirašė krauju, pergamentas šnypščia siera. Baltai apsirengę žmonės nusimeta akinius – jų akys švyti raudonai; nusimeta baltus apsiaustus – po jais juoda apranga ir aštrūs nagai. Supuola ant karžygio it skėriai, atimdami iš jo kardą, šarvus. Visus iš trijų išbandymų pralaimėjęs karžygys pasileidžia atgal. Intercutting su tikru pasauliu – rodoma, kaip vyriškis bėga per miestą, ekrano kampe super-imposed ekranas, rodantis, kaip tuštėja sumos jo sąskaitose; už jo nugaros matome protagonistą sekančius sukčius baltais kostiumais.

Vyriškis realiame pasaulyje įbėga į kontorą. Tai – advokatų kontora. Establishing shot rodo kontoros darbuotojus: tvarkingai apsirengusius jaunus žmones, vienodai tiek vyrų, tiek moterų. Jei

kontora nori rodyti reklamą užsienyje, būtų gerai parodyti ir skirtingų rasių darbuotojus. Manau, būtų naudinga kiekvienam jų pritaikyt bent kažkiek skirtingą aprangos stilių, šukuoseną – taip paprastai parodyti, kad vertinamas individualizmas. Ofisas turi būti švarus, tvarkingas, bet tuo pačiu metu ir jaukus.

Reverse shot į protagonisto veido close up. Pirmą kartą per klipą panaudojamas tekstas su balsu už kadro.

Narrator: „Kiekvienas herojus nusipelno pergalės. Kiekviena istorija – laimingos pabaigos.“

Reverse shot į advokatų kontoros patalpas (long shot): patalpos paliktos tos pačios, bet visi advokatai yra su pasakų veikėjų rūbais. Jie visi apsirengę kaip burtininkai, išminčiai, ginklanešiai – t. y. pasakos veikėjai-pagalbininkai. Advokatai pasikviečia karžygi į kontorą, pasisodina. Ginklanešys jam duoda naują kardą (realaus pasaulio intarpas – parodoma, kaip padeda atblokuoti banko kortelę). Išminčius katile jam sumaišo gaivinantį eliksyrą (jumoristinis realaus pasaulio intarpas – vyriausias kontoros darbuotojas nepatenkintas daužo užstrigusį vandens aparatą. Kai vanduo pagaliau pribėga į stiklinę, darbuotojas paduoda ją protagonistui - tas jau išgeria mėlynai švytintį eliksyrą. Protagonisto (kaip karžygio) sužeidimai dingsta. „Ginklanešys“ pasiruošia savo rašiklį (extreme close up) – sekantis kadras – rašiklis virsta kardu ant pečių. „Burtininkė“ pasiruošia papkę dokumentų – kitam kadre šie virsta burtų knyga. „Išminčius“ kažkam paskambina – skambutis virsta būrimu iš kristalo. Trejetas pasakos pagalbininkų sukerta rankomis su protagonistu-karžygiu ir jie dabar visi keturi patraukia į tą patį žygį. Trys iššūkliai tokie patys – tiesiog pagr. veikėjas turi advokatų pagalbą.

Pirmas iššūklis – juodai baltas miškas. Visi medžiai vis dar atrodo vienodi, bet atvertusi burtų knyga „burtininkė“ parodo karžygiui, jog žengus vos vieną žingsnį į šoną ir pažiūrėjus tam tikru kampu reikiamas medis pasirodo aiškus. Tai galima pavaizduoti pasikeičiančia perspektyva – iki šiol miškas vaizduojamas statiškai, vienodu kameros kampu. Burtininkė žengia žingsnį į šoną, kamera pasisuka 30 laipsnių ir žiūrovai mato, kad vieno medžio šešėlis iš tiesų nutįsęs į kitą pusę negu visų kitų. Efektas turėtų būti truputį trippy, vėlgi, galima išgauti vien su ekspresionistinėmis dekoracijomis.

Realaus pasaulio atitikmuo – protagonistas su advokate prie to paties stalo varto šūsnį dokumentų, bet šįsyk advokatė (išmananti teisinę kalbą) parodo vyriškiui būtent tą dokumentą, kurio jam reikia.

Karžygys nusiplėšia pergamentą nuo reikiamo medžio – pergamentas švyti – ir su trijule patraukia link antro iššūkio – raudonomis juostomis užtverto kelio.

Realus pasaulis – vyriškis vėl stovi eilėje prie neįvardinto valstybinio biurokrato.

Pasaka – „ginklanešys“ apvynioja karžygio kardą pergamentu iš juodai balto miško. Kardas pradeda švytėti. Karžygis iškelia kardą ir raudoni kaspiniai priešais jį kažkuo nematomu perkirtami pusiau ir nukrenta ant kelio.

Realus pasaulis – peržiūrėjęs vyriškio dokumentus biurokratas nusišypso, palinksi galva ir patvirtina dokumentus antspaudu. Keli matching shots su kitais biurokratais – jie visi šypsosi, visi patvirtina vyriškio dokumentus, nebenuveja jo šalin. Reverse shot į protagonistą – jis irgi patenkinta, jam už nugaros ant jo peties ranką padėjęs advokatas „ginklanešys.“

Gatvėje vyriškį nori pasigauti tas pats sukčius baltu kostiumu.

Pasaka – karžygi ir tris pagalbininkus vėl užpuola juodaskverniai su raudonomis akimis. Išminčius paburia su stiklo rutuliu ir juodaskverniai pokštelėję pradingsta sieros dūmuose.

Realus pasaulis – „išminčius“ advokatas kažkam paskambina, sekantis kadras – sukčius areštuojamas policijos.

Pasaka – tiesiai priešais karžygi – švytinti pilis. Jis laimingas prie jos pribėga, čia pasakos siužetas baigiasi.

Realus pasaulis – vyriškis įbėga į tą pačią biliardinę, kurioje prasidėjo klipas. Duoda kažkokį dokumentą biliardinės savininkui, tas jam su šypsena paspaudžia ranką. Toliau viskas rodoma per fast motion su smagios muzikos fonu – biliardinė virsta jaukia kavine, vyriškis – jos savininkas. Jis ėjo į žygį per biurokratinį aparatą tam, kad galėtų atsidaryti savo kavinę.

Kavinės eksterjero kadras – fasadas turi pasakų piliai prideramų elementų, kavinės pavadinimas gali būti „King's Diner“ ar panašiai. Priešais kavinę stovi besišypsantis vyriškis su savo jauna šeima – jie visi kažkam moja.

Reverse shot – kitoje gatvės pusėje stovi advokatų kontoros darbuotojai ir moja jiems atgal.

Slow motion (in extreme close ups) rodomi įvairūs kontoros elementai – šūsnyš dokumentų, rašikliai, kompiuteriai, teisinės knygos. Tekstas ir balsas už kadro:

Narrator: „Kiekvienas herojus nusipelno pergalės. Kiekviena istorija – laimingos pabaigos.“

Kamera atsitraukia – kontoros viduryje priešais kamerą susėdę advokatai su savo pasakiškais rūbais ir atributais - tai burtininkai, ginklanešiai, išminčiai.

Narrator: „Mes – tokia ir tokia advokatų kontora. Kokia Jūsų istorija?“

Klipo pabaiga.

Jei norima parodyti rekvizitus, paskutinis kadras (su rekvizitais centre) galėtų būti realaus pasaulio gatvė, realūs sukčiai, kuriuos surakinę antrankiais vedasi pasakų pasaulio sargybiniai su pilna šarvuote – bet tuo pačiu juostomis su užrašu „policija“. Čia tik šiaip, nebūtinai elementas, bet galėtų būti visai smagus.

Pasakos naratyvas pasirinktas dėl kelių priežasčių. Pirma – universalumas. Advokatų kontora nori padaryti reklamą, kurią aiškiai suprastų ne tik Lietuvoje, bet ir užsienyje. Pasakų elementai universalūs, jie bus suprantami visur. Antra – teigiamos emocijos. Maždaug, susikurti savo firmą yra šiuolaikinė pasaka, kurios laimingai pabaigai pasiekti reikalingi šiuolaikiniai žygiai – per įvairias valstybines įstaigas ir panašiai. Advokatai yra pasakiški pagalbininkai – tie, kurie leidžia svajonei, laimingai pabaigai išsipildyti. Iššūkiai pasirinkti dėl žodžių žaismo – juodai baltas miškas – spausdintų dokumentų krūva, kurioje galima pasiklysti. Be to, sąsaja su ieškojimu medžio miške, adatos šieno kupetoje. Raudoni kaspiniai – angliška frazė „red tape“, reiškianti biurokratijos, valdžios aparato sudaromas papildomas kliūtis. Apie kraujasiurbius sukčius nereikia ir daug aiškinti. Teisinės kalbos prilyginimas burtažodžiams irgi neliks nesuprastas. Apskritai, tai toks siužetas motyvuotų tiek potencialius darbuotojus, tiek klientus, tad reklamos panaudojimas būtų gana universalus. Pagrindinės išlaidos – kostiumai ir dekoracijos. CGI galima naudoti minimaliai. Dar svarsčiau galimybes panaudoti kiek kitokius pasakų siužetus – pvz., pavaizduoti advokatus kaip karžygius, ginančius nekaltuosius šiuolaikiniame mūšio lauke – teisme. Kita vertus, toks naratyvas sukelia tiek teigiamų, tiek neigiamų emocijų, be to, yra gana įpareigojantis (jausmas, kad nuo jų darbo priklausys žmonių gyvenimai, gali sukelti ir baidomąjį poveikį potencialiems rekrūtams). Manau, geresnis variantas yra žaisti vien teigiamomis emocijomis ir neįpareigojančia pagalba „everyday man“ (or woman. Protagonistė gali būti moteris, niekas nesikeis, o reklama galbūt bus laikoma progresyvesne).